

Osztályozás

Tárgy

Hely

Szerző:

Cím:

Száz százalék felett a kórházi ágyak kihasználása

A Légymányos fekvő betegek ellátásáról

Népszava, 1962. márc. 30.

Rohamléptekkel fejlődő városrésze Budapestnek a XI. kerület. A légymányosi lakótelep egymagában is valóságos kis város. Új tarka épületek, friss színek sokasága — s mögötte a népszámlálás adatai: 1949—1960 között 25 százalékkal emelkedett a lélekszám, s e növekedés azóta sem állt meg. A kerületi tanács vb-elnöke szerint évente 500—600 lakás épül, tehát tizenkét hónaponta egy-egy községnyi lélekszámmal lesz több a lakosság. A második ötéves tervben épülő 1600 új otthon mintegy 6400 főnyi új népességet je-

lent. Emellett szövetkezeti és egyéb lakások is létesülnek, és az idén nyitja meg kapuit a 2000 személyes építőipari munkásszállás.

Új lakók ezrei költöznek a kerületbe, új igények jelentkeznek a többi között az egészségügyi ellátás iránt. Ez a körülmény igen sok gondot okoz már ma is a Tétényi úti kórház orvosainak. Az intézet ugyanis nem fejlődik együtt a szükségletekkel. Sőt — öszintén szólva — máris csak nehézségek árán képes szerepét betölteni.

Korai ébresztő

— A kórház állandóan túlszűfolt, pótágy nélkül szinte már sohasem dolgozunk — hangzik az orvosok »helyzetjelentése«.

— A nővérek státuszát nem módosítják a pótágyak mennyisége szerint, emiatt csaknem másfélszeres munka hárul rájuk — állítja a helyettes igazgató-főorvos. — S ezt a betegek is megérzik, az éjszakai ápolónők korábban kénytelenek felkelteni őket, hogy a mosdatással elkészüljenek.

A statisztikai adatok nemcsak alátámasztják, hanem alaposan megerősítik az elmondottakat — azzal kiegészítve, hogy ágybóvítás semmiféle tervben nem szerepel.

Januárban a belgyógyászati

ágyakat 113,3 százalékban használták ki. Az I. belosztályon 124,6 százalékot (!) mutat a statisztika. (Sebészet: 104,3, szülészeti: 106,4.) És bár január második felében már mutatkoztak az influenzajárvány jelei, a Tétényi úti kórház terhelése az egyéb adatok tanúsága szerint is jóval meghaladja a többi fővárosi egészségügyi intézményét.

Összehasonlítási alapul két táblázatban ismertetjük a fővárosi tanács kórházai, valamint a vezető kórházak, illetve területük ágykihasználási átlagát, 1961 I. és II. félévében. (A zárójelbe írt számok az átlagos ápolási időt mutatják.)

1961 I. félév	Fővárosi átlag	János kórh.	Péterfy kórh.	István kórház	Tétényi úti kórh.
Belgyógy.	96,5 (18,7)	96,0 (19,7)	94,4 (19,4)	96,9 (17,1)	106,1 (17,9)
Sebészet	92,4 (13,8)	95,4 (15,2)	82,6 (12,2)	91,2 (14,1)	101,3 (13,8)
Szül. nőgyógy.	90,8 (5,1)	92,4 (4,7)	88,9 (5,9)	89,5 (4,6)	101,8 (5,7)

1961 II. félév	Fővárosi átlag	János kórh.	Péterfy kórh.	István kórház	Tétényi úti kórh.
Belgyógy.	89,3 (18,5)	90,9 (20,7)	88,2 (18,8)	88,0 (17,1)	96,0 (18,9)
Sebészet	88,7 (13,1)	88,1 (15,0)	81,6 (12,9)	89,6 (13,0)	94,4 (12,4)
Szül. nőgyógy.	86,4 (4,8)	86,7 (4,3)	84,3 (5,5)	84,5 (4,4)	100,8 (5,8)

A számok meggyőzően bizonyítják — egy év viszonylatában is —, hogy a Tétényi úti kórház igénybevétele lényegesen meghaladja az átlagot. A belgyógyászati mintegy 10, a sebészeti és a szülészeti-nőgyógyászati osztályokét pedig 10—15 százalékkal.

Kirívó eltérések és — az indok

Mi az oka a kirívó eltéréseknek?

A Tétényi úti kórház vezetői, illetve orvosai szerint első sorban a bevezetőben már közölt tények, a kerület nagyarányú fejlődése, másrészt az intézethez csatolt nagy kiterjedésű vidéki terület. A terhek egyenlőtlen megoszlása miatt jut tehát az arányosnál több erre az egészségügyi intézményre. Vitathatatlanul nyilvánvaló ez a szülészeti-nőgyógyászati vonalon, amelyhez megközelítően hasonló forgalom sincs a többi budapesti intézetben.

— Belgyógyászati vonalon valóban ellátják Erdet és környékét — mondja a fővárosi tanács egészségügyi osztályvezetője. — Ezt a körülményt a sávrendszer bevezetésénél figyelembe vettük és arra törekedtünk, hogy a körzetek

kihatása szerintük 12, a fővárosi tanács megítélése alapján 18 millió forint. Mindkét összeg előteremtése — nehézségeket okoz. Figyelemre méltó azonban, hogy ezen az áron

200 új ágygal bővíti a Tétényi úti kórház befogadóképessége, megoldódna a terület gyermekágy problémája. S a 200 ágy létrehozása normális körülmények között jóval nagyobb beruházást igényel.

Járható út, vagy ésszerű megoldás?

— Nem drága megoldás, a második ötéves tervben még sincs erre mód — nyilatkozik az Egészségügyi Minisztérium gyógyító-megelőző főosztály-vezetője. — Járható útnak inkább az látszik, hogy átszervezéssel könnyítsünk a Tétényi úti kórház helyzetén.

A legsimább út valóban ez, de nem bizonyos, hogy a legésszerűbb is. Miután most, a mezőgazdaság szocialista átalakítása folytán — helyesen — a vidéki egészségügy fejlesztése került előtérbe és a tervezett fővárosi kórház építése egyelőre elmarad, helyes lenne megragadni a kínálkozó alkalmat az ágyak számának viszonylag olcsó szaporítására. A Karolina úti épületek mellett szóba kerülhet például a kórházak területén levő lakások átalakítása, amit az MSZMP Politikai Bizottsága határozata szerint a fővárosi tanácsnak következtetéseiben és gyorsabban kellene biztosítania. Ilyen úton is három-négyszáz ágyat nyerhetnének Budapestre hamarosan és olcsón. Azután — külön tanulmányt érdemelne a szociális otthon férőhelyek szaporítása és ennek hatása a belgyógyászati osztályokra, a belosztályokon ugyanis sok az olyan idős beteg, akik nem kórházi kezelést, hanem megfelelő elhelyezést kíván. Szociális otthon férőhely 50—60 000, egy kórházi ágy 200 000 forintért létesíthető.)

Végül: a körzeti orvosok egyre javuló, lelkiismeretes gyógyító munkája, a körzeti ápolónő-rendszer szélesítése is sok vonatkozásban tehermentesítheti a fekvőbeteg-intézeteket.

Mindezzel nem sok újat mondtunk. Csupán azért éreztük szükségesnek leírni, mert a Tétényi úti kórház ügye, pontosabban a fontos munkáslakta terület további megfelelő egészségügyi ellátása az erők összpontosítását, gyors, határozott intézkedést kíván.

Lukács Mária